

DECIZIE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de ÎM „Tirex Petrol” SA, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a creditorului ÎM „Tirex Petrol” SA împotriva SRL „Gloria” în proces de insolabilitate cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2015, prin care a fost restituită acțiunea creditorului ÎM „Tirex Petrol” SA

c o n s t a t ă

La 23 martie 2015 creditorul ÎM „Tirex Petrol” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Gloria” în proces de insolabilitate, intervenient OCT Bălți cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 februarie 2015 administratorul insolabilității a SRL „Gloria”, Zinaida Druguș, a înstrăinat din masa debitoare bunul imobil și anume baza de producere din str. Sevastopol 4 A mun. Bălți cu nr. cadastral 0300101.188, 0300101.188.01,02,03,04,05,06 către SC „Migalauto” SRL.

Conform raportului administratorului SRL „Gloria” din 18 februarie 2015, acest bun a fost evaluat conform raportului nr. 018/JUD din 27 ianuarie 2015 întocmit de evaluatorul independent SRL „Vibimobil”, pe care l-a apreciat în sumă de 1525000 lei. Cu toate acestea, imobilul a fost vândut la prețul de 1630000 lei.

Invocă nulitatea tranzacției date prin prisma art. 117 al. (2), al.(8), al. (10), al. (14) a Legii insolabilității, precum și în temeiul art. 220, art. 226 Cod civil.

Susține că imobilul în cauză a fost înstrăinat pînă la prima ședință a adunării creditorilor, fără aprobarea dreptului adunării creditorilor, fără a fi organizată vreo licitație sau concurs. Or, la ședința din 18 februarie 2015 creditorii au fost doar informați post factum despre vinderea bunului, circumstanță ce contravine prevederilor

art. 118 a Legii insolvenței. Astfel, la prima ședință a creditorilor nu au fost prezentate careva dovezi că administratorul ar fi publicat în modul stabilit un anunț despre vânzarea imobilului. Ba mai mult, bunul dat nu a fost evaluat la prețul lui real și, respectiv, vândut la un preț mult mai mic.

Cere creditorul declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1987 din 16 februarie 2015, precum și repunerea părților în poziția inițială, cu obligarea OCT Bălți de a înregistra bunul după SRL „Gloria”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2015, a fost restituită acțiunea creditorului ÎM „Tirex Petrol” SA și explicat acestuia că se poate adresa cu acțiunea în cauză în instanța de drept comun, în procedură contencioasă, conform competenței.

La 29 aprilie 2015 ÎM „Tirex Petrol” SA a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii judecătorești și restituirea pricinii pentru judecare conform competenței la Curtea de Apel Bălți.

În motivarea recursului a indicat că, deși instanța de insolvență a constatat că a fost înstrăinat un bun din masa debitoare, eronat însă a interpretat prevederile art. 5 al. (2) a Legii insolvenței, din sensul căreia rezultă că instanța de insolvență este competentă să judece toate cauzele privind masa debitoare, în caz de apariție a unui litigiu de drept în perioada derulării procedurii de insolvență.

Obiectul actului juridic contestat se referă la masa debitoare. Astfel, imobilul cu nr. cadastral 0300101.188, 0300101.188.01,02,03,04,05,06, la momentul intentării procedurii de insolvență, se afla în proprietatea SRL „Gloria”. Conform art. 2 din Legea insolvenței, noțiunea de „masă debitoare” semnifică bunurile, inclusiv mijloacele bănești în numerar și fără numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvență, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sunt pasibile de executare silită. Conform art. 39 al. (1) și al. (2) a Legii insolvenței, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvență, precum și cele pe care acesta le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului.

Totodată, a indicat că imobilul din litigiu a fost înstrăinat de către administratorul insolvenței, și nu de către SRL „Gloria”, la data când societatea deja se afla în proces de insolvență. Or, vânzarea acestui imobil în condițiile ilegale, nu-l exclude din masa debitoare.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Având în vedere că încheierea contestată a fost emisă la 14 aprilie 2015, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 aprilie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral încheierea primei instanțe și a restitui pricina spre rejudecare conform competenței în instanța de insolvabilitate, la Curtea de Apel Bălți, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

După cum denotă actele cauzei, creditorul ÎM „Tirex Petrol” SA a depus instanței de insolvabilitate (Curtea de Apel Bălți) o acțiune împotriva SRL „Gloria” în proces de insolvabilitate cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

Curtea de Apel Bălți prin încheierea din 14 aprilie 2015 a restituit acțiunea creditorului ÎM „Tirex Petrol” SA în conformitate cu art. 170 al. (1) lit. b) CPC și a explicat acestuia că se poate adresa cu acțiunea în cauză conform competenței în instanța de drept comun, în procedură contencioasă.

Or, concluziile instanței sunt eronate și premature din considerentele ce urmează.

Astfel, ÎM „Tirex Petrol” SA invocă nulitatea actului juridic de înstrăinare a imobilului din str. Sevastopol 4 A mun. Bălți cu nr. cadastral 0300101.188, 0300101.188.01,02,03,04,05,06, ce se afla în proprietatea debitorului SRL „Gloria” la data intentării procesului de insolvabilitate față de aceasta și, respectiv, făcea parte din masa debitoare.

Conform art. 5 al. (1) și al. (2) a Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea de intentare a procesului de insolvabilitate se examinează de către instanța de judecată (instanța de insolvabilitate) în conformitate cu competența jurisdicțională stabilită în Codul de procedură civilă și în prezenta lege. Instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Deci, reieșind din norma enunțată, rezultă că instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea litigiilor ce țin nemijlocit de masa debitoare și a circumstanțelor relevante cauzei. Or, conform art. 2 a Legii insolvabilității, masa debitoare include în sine - bunuri, inclusiv mijloace bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sînt pasibile de executare silită.

Drept urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide necesar de a admite recursul declarat, de a casa integral încheierea recurată, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de insolvabilitate competentă - la Curtea de Apel Bălți, în a cărei rază de activitate se află bunul imobil litigant.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către ÎM „Tirex Petrol” SA.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a creditorului ÎM „Tirex Petrol” SA împotriva SRL „Gloria” în proces de insolabilitate cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, cu restituirea pricinii spre judecare conform competenței la Curtea de Apel Bălți.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat